

HZ. YUSUF

... Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (Yusuf Suresi, 24)

... Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galip olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (Yusuf Suresi 21-22)

Kuran'ın 12. suresi olan Yusuf Suresi 111 ayettir ve neredeyse tamamında Hz. Yusuf'tan bahsedilir. Hz. Yusuf, küçük yaşlarından itibaren Allah'ın çeşitli olaylarla imtihan ettiği, son derece sabırlı, ihlaslı, yanındaki insanlara sürekli Allah'ın varlığını ve üstünlüğünü anlatan bir peygamberdir. Tevekkülü, Allah'a olan içten bağlılığı, sadakati, olaylar karşısındaki itidalli tavrı tüm inananlar için çok güzel bir örnektir.

Allah, Hz. Yusuf'a henüz çocukken gösterdiği bir rüya ile, ileride ona büyük bir ilim ve nimetler vereceğini müjdelemiştir. Hz. Yusuf, gördüğü bu rüyayı babası Hz. Yakup'a anlatmış, o da yorumunu şöyle bildirmiştir:

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) on bir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmekteyken gördüm" demişti. (Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." "Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakup ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Yusuf Suresi, 4-6)

Hz. Yusuf Allah'ın Rızasının Her Şeyden Daha Önemli Olduğunu Bildirmiştir

Hz. Yusuf çok küçük bir yaşta kardeşleri, babasının ona olan sevgisini kıskandıkları için ondan kurtulmak istemişler ve sonunda onu bir kuyunun içine atmışlardır. Hz. Yusuf'u kuyunun içinde ölüme terk eden kardeşleri, babalarına döndüklerinde ise "Yusuf'u kurt kaptı" (Yusuf Suresi, 17) diyerek yalan söylemişlerdir. Onlar kuyuya bıraktıktan sonra bir kervan Hz. Yusuf'u bulmuş ve Mısırlı bir azize satmıştır. Hz. Yusuf uzun yıllar bu kişinin evinde kalmış, ancak erginlik çağına ulaşınca Aziz'in karısı onu zinaya zorlamıştır. Fakat Allah'tan korkan Hz. Yusuf, böyle bir şeye yanaşmamış ve kadına Allah'ı hatırlatarak şöyle cevap vermiştir:

Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sınıksız kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü O benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (Yusuf Suresi, 23)

Amacına ulaşamayan kadın ise Hz. Yusuf'a iftira atmıştır. Yapılan şahitlik ve kullanılan delillerde Hz. Yusuf'un suçlu olmadığı anlaşılmasına rağmen bir süre sonra zindana atılmıştır. Her durumda Allah'ın kendisini denediğini bilerek, Rabbinizi en çok razı edeceği tavrı seçen Hz. Yusuf, bu olayda da zindanda olmanın kendisi için daha makbul olduğunu şöyle dile getirmiştir:

(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." (Yusuf Suresi, 33)

Bu olayda gördüğümüz gibi, Allah'a kesin bir bilgiyle iman eden kişi, karşısına çıkan hiçbir olayda itidalini kaybetmemeli, Allah'a tevekkül etmeli ve mutlaka güzel bir sonuçla karşılaşacağını unutmamalıdır. Çünkü Allah

samimi kullarına dünyada ve ahirette yardım edeceğini bildirmiştir. Nitekim Hz. Yusuf'un hayatı Kuran'da bu konuyla ilgili verilen önemli bir örnektir.

Hz. Yusuf Zindan Arkadaşlarına Her Şeyi Verenin Allah Olduğunu Hatırlatmıştır

Hz. Yusuf ile birlikte zindana giren iki genç daha vardır. Bunlar Hz. Yusuf'a, gördükleri rüyaları anlatmış ve bu rüyaların ne anlama geldiğini öğrenmek istemişlerdir. Hz. Yusuf zindan arkadaşlarına -tüm elçiler gibi- öncelikle Allah'ın varlığını anlatmış, sahip olduğu ilmin gerçek sahibinin Allah olduğunu söylemiştir:

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindedir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terk ettim." Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler. (Yusuf Suresi, 37-38)

Hz. Yusuf'un bu hatırlatması müminlerin asla akıllarından çıkarmamaları gereken bir gerçeğe dikkat çekmektedir. İnsanın sahip olduğu maddi manevi tüm özellikleri Allah vermektedir. Ve Allah dilediği anda bir insana verdiklerini geri almaya veya kat kat fazlasını vermeye kadirdir. O halde insanların bunu asla unutmamaları, sahip oldukları hiçbir özellikle böbürlenmemeleri son derece önemlidir.

Hz. Yusuf Zindan Arkadaşlarına Tek İlahın Allah Olduğunu, Yalnızca O'na Kulluk Etmeleri Gerektiğini Tebliğ Etmiştir

Hz. Yusuf daha sonra konuşmasına devam etmiş ve Allah'tan başka ilah olmadığını anlatıp arkadaşlarını Allah'a kulluk etmeye çağırmıştır:

"Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" "Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, Kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (Yusuf Suresi, 39-40)

Dikkat edilirse Hz. Yusuf, Allah'a karşı şirk içinde olan zindan arkadaşlarının sorularına hemen cevap vermemiştir. Bunun yerine, önce onları imana çağırmış ve şirk koşmamalarını öğütlemiştir. İman sahibi olmayan bir insan içinde bulunduğu kötü durumun farkında olmadığı için kendisi için neyin öncelikli olduğuna da karar veremez. İkinci dereceden konularla oyalanır durur. Bu durumda karşısındaki insanı teşhis etmek ve ona faydalı olacak öğütü vermek müminin görevidir. Tüm insanlara asıl fayda getirecek şey imandır, Hz. Yusuf da öncelikle imanı anlatmıştır.

Hz. Yusuf'un, bulunduğu ortam ve şartlar ne olursa olsun tavrında, Allah'ın hükümlerini yerine getirmedeki kararlılığında en ufak bir değişiklik olmamıştır. Hz. Yusuf hapisane ortamında bile tebliğ vazifesine devam etmiştir. Hz. Yusuf'un bu tavrı Müslümanlar için çok güzel bir örnektir.

Hz. Yusuf Nefsin İnsana Kötülüğü Emrettiğini Anlatmıştır

Gelişen olaylar sonucu zindana atılmasına neden olan kadın yaptığını itiraf etmiş Hz. Yusuf'un suçsuzluğu ortaya çıkmıştır. Hz. Yusuf ise suçsuzluğu ortaya çıktıktan sonra ilk olarak hiçbir zaman nefsinin temizlenmesi için gayretinde olmadığını vurgulamıştır:

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığımı kendisinin de bilip öğrenmesi

İçindi."

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgelediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." (Yusuf Suresi, 52-53)

Hz. Yusuf'un nefsinin savunmak istememesinin nedenini anlamak için nefis kelimesinin tanımı üstünde durmak gerekir. Nefsi, insanın içinde bulunan "kötülüğü emredici güç" olarak tanımlayabiliriz. Nefsin istekleri, Allah'ın rızasına uygun olan tavırlarla çeliştiğinde, müminler hiçbir zaman nefislerinden yana bir tavır göstermezler. Her olayda Allah'ın rızasını gözetirler. Hz. Yusuf da nefsin bu yönünü bildiği için onu savunmanın hatalı olacağını söylemiştir.

Hz. Yusuf Kendisine Verdiği Nimetler İçin Allah'a Şükretmiştir

Hz. Yusuf suçsuzluğu anlaşıldıktan sonra güvenilir bir kişi olarak ülkenin hazinelerinin başına geçirilmiştir. Bundan sonra ailesini de yanına almıştır. Ve onlara da Allah'a olan tevekkülünü, güvenini, herşeyin O'nun kontrolünde olduğunu hiçbir zaman unutmadığını anlatmıştır:

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (Yusuf Suresi, 100)

Yaşadığı her sıkıntıda Allah'a tevekkül eden, nimete kavuştuğunda da aynı şekilde Rabbimize yönelen Hz. Yusuf Allah'a şöyle dua etmiştir:

"Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (Yusuf Suresi, 101)

Görüldüğü gibi, Kuran'da Hz. Yusuf'un çocukluğundan itibaren yaşadığı çeşitli olaylardaki davranışları hakkında bilgiler verilmiştir. Bu bilgiler bize Allah'ın bir resulü olan Hz. Yusuf'un üstün ahlakını, Allah'a olan imanını, teslimiyetini, sadakatini açıkça göstermektedir. Karşılaştığı şartlar ne olursa olsun peygamberin üstün ahlakında ve teslimiyetinde en ufak bir değişme olmamış, tüm yaşamı boyunca çevresindeki insanlara Allah'ın varlığını ve sonsuz kudretini anlatmıştır.

Hz. Yusuf'un peygamber olmasına rağmen Müslüman olarak ölmeyi ve salihler arasında yer almayı istemesi de üzerinde ayrıca düşünülmesi gereken bir konudur. Kimsenin mümin olarak ölmek ve cennete gitmek gibi bir garantisi yoktur. Müminler bunun bilinci içinde Allah'tan korkar ve Hz. Yusuf gibi Müslüman olarak ölmek için dua ederler.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/hz-yusuf>